

Studietur til Vierumäen savværk i Finland.

Her er Sune Hansens beretning fra Finland.

DB Fondene støttede Sune Hansen med kr. 5.000,-.

Den 6. august klokken 9.00 afgik mit fly fra Kastrup, og turen var begyndt. Det tog halvanden time at flyve til Finland.

Det gik stærkt med at få bagagen i Helsinki lufthavn. Jeg blev hentet af Susanne Salonen, datter af Seppo Salonen, der er salgsdirektør på Vierumäen, og som var min kontaktperson i Finland.

Køreturen fra Helsinki til Vienunäki tog ca. en time. Da vi ankom, mødte jeg kort Seppo, hvorefter Susanne og jeg kørte til det sted, jeg skulle bo. Det var en lejlighed, der lå ca. 50 meter fra savværket. Denne lejlighed bliver brugt til at huse studerende, praktikanter og andre, som arbejder midlertidigt på savværket. Jeg blev indkvarteret og pakkede ud.

Hen af eftermiddagen kom mine "room mates" hjem. De var begge studerende, der tjente penge i deres sommerferie. Dog var jeg lidt overrasket over, hvor dårligt de snakkede engelsk.

Rundvisning

Næste dag mødte jeg på Seppo's kontor kl. 8.00, han fortalte mig lidt om savværket, hvor stort det er, og hvor meget de producerer. Mens vi snakkede ankom Pertti Lankkanen, som er varemottager.

Pertti startede med at vise mig rundt på savværket. Der er to savværkslinier, og de er ved at bygge en tredje, to limtræsfabrikker, en pælefabrik, trykimprægneringsanlæg og alt hvad der hører til.

Efter rundvisningen gik turen til Pertti's kontor, hvor han viste mig, hvordan stammerne bliver målt og papirarbejdet omkring dem. Vi var ude at kontrolmåle omkring 10-15 stammer og dette resultat blev så sammenlignet med computerens opmåling. Det passede ikke helt overens, men Pertti sagde, at det lå indenfor det tilladelige.

Skovtur

Den tredje dag mødte jeg igen klokken 8.00 på Seppo's kontor. Her blev jeg hentet af Jurki, som er skovopkøber hos Vierumäen. Efter at vi havde hilst på

hinanden, gik turen til skovkontoret, som også ligger i Vierumäki. Her skulle Jurki aflevere et par kontrakter, og jeg hilste på kørselsforvalteren, som står for koordinering af alt kørsel fra skoven til savværket.

Jeg fik udleveret et par gummistøvler og så var det i skoven. Vierumäen har ca. 20 skovopkøbere ansat, fordelt over hele Finland. Jurki's område ligger et par timers kørsel fra Vierumäki. Første stop var et sted, hvor de var ved at fælde. Det foregår selvfølgelig maskinelt. Det er et imponerende syn at se, hvor hurtigt det går med at fælde, afgrene og afkorte stammerne, og hvor meget information "the Harvester" samler. Bl.a. hvor mange stammer den har haft fat i, hvor lange stammerne er, og hvor mange m² der er fældet.

Den aften overnattede jeg hos Jurki, vi snakkede, spiste og gik i sauna.

Dagen efter startede vi med at møde en skovejjer, som solgte et stykke skov til Vierumäen. Derefter gik turen igen i skoven. Denne gang skulle vi måle stammer til pæle. Dette bliver gjort før de bliver fældet. Man måler diameteren på stammen uden bark, og deraf kan man sige, hvor lang den er.

Da vi var færdige kørte Jurki mig tilbage til savværket og satte mig af.

Savværk

Fredag d. 10. august mødte jeg igen klokken 8.00 på Seppo's kontor. Første snakkede vi lidt om min skovtur. Derefter kom Toumo, han er produktionschef, han lægger planer for, hvad der skal saves hvornår. Han viste mig lidt rundt på savværket, og jeg blev sat sammen med en der efter sigende kunne tale svensk, men nej, han talte finsk og kunne måske tre ord på svensk. Men med fingersprog fik han fortalt, hvad jeg skulle lave det næste stykke tid.

Mandag morgen mødte jeg klokken 6.00. Jeg blev sat i gang ved kantskæren. Jeg skulle søge for, at brædderne vendte rigtigt før de kom i saven, samtidig skulle jeg sortere evt. dårlige fra. Dette foregår selvfølgelig maskinelt, så mit job var at trykke på forskellige knapper, alt efter hvad brædderne skulle. Dette job fik jeg en uge, og ugen efter blev jeg sat til at være altnuligmand. Jeg sørgede for, at der ikke sad brædder i klemme nogen steder, og at alt kørte, som det skulle.

Limtræsfabrik

Efter at have arbejdet to uger på savværket, var det tid til at komme videre. Næste stop var limtræsfabrikken. I Vierumäki ligger der to limtræsfabrikker, en ny og en gammel. Det var på den gamle, jeg skulle arbejde. Den første uge

borede jeg huller i nogle brædder, de skulle bruges som samlestykker til træbroer, som de også laver hos Vienunäen.

Ugen efter blev jeg sat sammen med en finne, der hedder Lasse, han snakkede faktisk godt engelsk, så vi fik snakket om alt muligt, mens vi skar brædder over og pakkede dem. Igen var det præfabrikation til brobyggeriet. Efter et par dage sammen med Lasse blev jeg udstyret med en el-høvl og sat til at grovhøvle noget limtræ, som var lavet i vinkel, så det kunne ikke komme ind i den store høvl. Da jeg havde høvlet færdigt, hjalp jeg til ved den store høvl.

Den næste uge blev jeg sat til at hjælpe med at tildanne limtræsspær. Det var ikke almindelige spær, men store halvspær. Det gik lidt langsomt i starten, da ham jeg arbejdede sammen med ikke talte ret meget engelsk. Men efter et par dage havde jeg lært at tyde tegningerne, så jeg kunne uden hjælp tildanne spær alene.

Efter et par uger med at forarbejde limtræ, blev jeg sat til at være med til at lave limtræet. Dette var også på den gamle fabrik, så det forgik med, at brædder med lim på den ene side blev spyttet ud af en maskine, og så stod der 4-5 mænd (mig incl.) og satte dem sammen. Når de sidste brædder var sat på blev det sat under pres. Dette er en utrolig primitiv måde at lave limtræ på, senere i mit ophold var jeg sammen med Seppo ude at se en næsten ny limtræsfabrik, her foregår alt automatisk.

Sortering

Det næste jeg blev sat til var at passe pakkemaskinerne ved en sorteringsmaskine. Det var præfabrikation til limtræsfabrikken. Brædderne bliver høvlet og sorteret i to eller tre styrkeklasse. Derefter bliver de pakket og kørt til limtræsfabrikken. Det var som sagt mit job at passe pakkemaskinerne, sørge for at der kom strøer i pakkerne, og at de blev bundet, når de var store nok.

Jobbet var der ikke det store i, den første uge jeg var der, gik jeg sammen med en der hedder Hanna, hun talte et pænt engelsk, og det var rart at kunne snakke om andet, end hvem jeg var, og hvorfor jeg var i Finland. Efter den første uge var jeg alene om jobbet, og jeg prøvede at arbejde på både morgen, aften og nathold.

Afkorter

De sidste 14 dage af mit ophold, var jeg ved en afkorter maskine. Seppo fortalte

mig, at man på Vierumäen har problemer med at sav noget, der er kortere end 360 cm. Derfor må man jo finde en anden måde at kunne levere længder under 360 cm.

Denne maskine er et langt bånd med en sav i den ene ende. Brædderne bliver savet til skubbet af forskellige steder på båndet, alt efter hvilken længde de har. Jeg var med til at stable brædderne sammen med en finne. Det var ikke den store udføring, men man skulle passe på sine fingre. For et bræt på 180 cm gør ondt, hvis det rammer dine fingerspidser.

Afrejse

Den sidste dag jeg var der, var jeg ikke på arbejde. Jeg pakkede sammen og ryddede op i lejligheden. Klokkeren 11.30 blev jeg hentet og kørt til lufthavnen. Og da klokken var 15.45 dansk tid landede jeg i Kastrup.

Afslutning

Jeg vil slutte med at fortælle lidt om, hvad jeg har fået med hjem.

Jeg har selvfølgelig lært en masse om træ (softwood). Jeg har været med i hele produktionen hos Viemäen og har haft træet mellem hænderne. På skovturen fortalte Jurki en masse om træ, hvordan han finder en pris på et stykke skov, hvor gamle træerne er og en masse andet. Seppo har fortalt mig en masse om handel med træ.

Udover de faglige ting har jeg også lært en masse. Jeg har fået en på opleveren, tre måneder som disse kan være en smule ensomme, men det er det hele værd. Og jeg vil gerne udtrykke en stor tak til alle dem der hjulpet med til at gøre denne tur mulig.